

Contactdag Nederland 2007: Openluchtmuseum Arnhem

Ida en ik hebben er zin in!

Tegen 10 uur vinden onze gezinnen elkaar bij de ingang van het Openluchtmuseum in Arnhem.

De eerste andere deelnemers zijn er ook al. Het weer is (op een plaatselijke bui na) prima voor zo'n dag, bewolkt en $\pm 20^\circ$.

We gaan naar het Koffiehuis, waar ruimte genoeg is om rustig te zitten en bij te praten. "Onze club" bestaat uit een aantal gezinnen dat ook al heeft deelgenomen aan de 1e contactdag, aangevuld met een nieuw gezin.

Het voelt heel goed om hen te zien, contact te hebben met mensen die weten wat je bedoelt als je het over Triple-X hebt.

Helaas moesten 4 gezinnen door omstandigheden (o.a. ziekte) afzeggen. Jammer, we hadden ze er graag bij gehad.

Het is mooi om te zien hoe de meisjes meteen met elkaar gaan spelen. En ook hoe zij meteen contact hebben met Patrick (onze zoon van 11 die meervoudig gehandicapt is en niet kan praten). Vooral Daphne en Freya nemen hem meteen onder hun hoede. We zien een sterk punt van overeenkomst tussen onze meiden: de verzorgende en sociale kant. En ze gaan graag om met jongere of wat meer afhankelijke kinderen.

"Vreemde eenden" in de Triple-X bijt zijn Maarten Otter en zijn gezin. Maarten is psychiater en heeft een aantal meisjes/vrouwen met Triple-X behandeld. Dit heeft hem zo geïnteresseerd gemaakt, dat hij een literatuurstudie naar dit syndroom is gaan doen. Ook heeft hij samen met Thea een aantal presentaties voor andere artsen gegeven over Triple-X. En nu heeft hij de mogelijkheid om met onze meiden kennis te maken en met de ouders te spreken, zodat de verschillende kanten van Triple-X meer gaan leven. En omgekeerd konden ook de ouders bij hem te rade gaan.

Nadat we wat hebben gedronken en zijn bijgekletst, gaan we het park verkennen. Eerst een rondje met de tram waardoor we, mede door het praatje van de conducteur, een idee krijgen van wat er allemaal te zien is. Dan gaan we in groepjes of op eigen gelegenheid de mooie oude boerderijen, molens en fabrieken bekijken. Het is heerlijk wandelen in het park. We kopen ouderwets snoep in het ouderwetse snoepwinkeltje en hebben veel lol op het pleintje in het Zaanse gedeelte, waar op ouderwetse fietsen en vliegende hollanders (trapkarren) gefietst kan worden en het hoepelen voorwaar niet mee blijkt te vallen.

Grote hilariteit bij de kinderen (en stiekem ook bij de groten) als ze een soort van buitenboord WC ontdekken, van waaruit de geluiden komen van een man die zich op luidruchtige wijze zit te ontlasten.

Dan lekker pannenkoeken of omeletten eten in het pannenkoekenhuis. De kinderen vermaken zich in de speeltuin. Jammer genoeg is het er op het terras en binnen nog erg druk, zodat we verspreid worden. Ook is de bediening niet echt supersnel te noemen, zodat we lang aan een tafeltje "vastzitten". Leer voor een volgende

keer: zorgen dat er dan iets gereserveerd is. Een fikse regenbui (gelukkig overdag de enige) maakt het er ook niet beter op, al laten we dat onze pret niet drukken.

Bij een boerderij storten vooral de kinderen zich op het doen van de was met behulp van o.a. een mangel, oefenen ze in het koe melken enz.

Een deel van de deelnemers bezoekt ook nog het HollandRama, wat zeker de moeite waard blijkt te zijn. Op bewegende bankjes word je daar meegevoerd op een reis door het karakteristieke Holland van vroeger en nu.

Zelf ben ik daar niet binnen geweest, Ida en ik zakten liever onderuit op het terras bij het koffiehuis, waar we gaandeweg steeds meer gezelschap kregen van de andere deelnemers. Een deel van de kinderen maakte nog dankbaar van die gelegenheid gebruik om meerdere rondjes met de tram te maken.

Er was nog veel meer te zien en te doen, maar daar zijn wij allemaal niet aan toe gekomen. Dat doen we wel als we er nog een keer naar toegaan.

Nu was het vooral heerlijk om in ontspannen sfeer contact te hebben met andere gezinnen die met Triple-X te maken hebben. We hebben de deelnemende gezinnen gevraagd wat ze er van vonden en in z'n algemeenheid vond iedereen het een zeer positieve dag.

En zoals een moeder opmerkte: als we hiermee doorgaan, krijgen ook onze dochters de kans om contact te hebben met meiden die in dezelfde situatie zitten. Nu hebben de meisjes die er waren daar misschien nog niet zoveel behoefte aan, maar als ze wat ouder zijn misschien wel. Door deze contactdagen leren zij elkaar ook beter kennen en kunnen, als ze dat willen, contact met elkaar houden.

In elk geval zijn Ida en ik ervan overtuigd dat we door moeten gaan met deze contactdagen en zijn dan ook zeker van plan dit volgend jaar weer te doen. Suggesties voor een locatie zijn altijd welkom.

En meer deelnemers vanzelfsprekend ook!

En voor de aanwezige gezinnen: Bedankt dat jullie ons zo'n fijne dag hebben bezorgd!

Thea & Ida